

Av eldste Quentin L. Cook
i De tolv apostlers quorum

Velg med omhu

Vi skulle "forkaste det onde og velge det gode" (Jesaja 7:15).

Mine kjære brødre, i kveld ønsker jeg å dele noen råd med dere om avgjørelser og valg.

Da jeg var ung advokat i San Francisco Bay-området, utførte jeg litt juridisk arbeid for et firma som produserte juleutgavene av Baltus Brun på TV.¹ Jeg ble tilhenger av Charles Shulz og hans verk – *Knøttene*, med Baltus Brun, Sofie, Sniff og andre strålende figurer.

En av mine favoritt-tegneserier handlet om Sofie. Så vidt jeg husker spilte Baltus Bruns baseball-lag en viktig kamp – Sofie spilte på høyre side, og en høy ball ble slått mot henne. Basene var fulle, og det var slutten av niende inning. Hvis Sofie tok imot ballen, ville laget hennes vinne. Hvis Sofie mistet ballen, ville det andre laget vinne.

Slik det bare kunne skje i en tegneserie, sto hele laget rundt Sofie da ballen kom. Sofie tenkte: "Hvis jeg tar ballen, vil jeg være helten. Hvis jeg ikke gjør det, vil jeg være syndebukken."

Ballen kom, og mens lagkameratekene fulgte ivrig med, mistet Sofie ballen. Baltus Brun kastet hansken sin i bakken i avsky. Sofie så på lagkameratekene sine, satte hendene på hoftene

og sa: "Hvordan kan dere forvente at jeg skal ta ballen når jeg er bekymret for landets utenrikspolitikk?"

Dette var en av mange høye baller Sofie mistet i årenes løp, og hun hadde en ny unnskyldning hver gang.² Selv om de alltid var humoristiske, var Sofies unnskyldninger bortforklaringer – usanne grunner til at hun ikke klarte å ta ballen.

I løpet av president Thomas S. Monsons tjenestegjering har han ofte sagt at avgjørelser bestemmer fremtiden.³ I denne ånd er mitt råd i kveld å heve oss over enhver bortforklaring som hindrer oss i å ta gode avgjørelser, spesielt med hensyn til å tjene Jesus Kristus. I Jesaja blir vi undervist at vi må "forkaste det onde og velge det gode".⁴

Jeg tror det er av spesiell betydning i vår tid, når Satan raser i menneskenes hjerter på så mange nye og nesten umerkelige måter, at våre valg og avgjørelser tas med omhu, i samsvar med målene vi hevder å strekke oss etter. Vi trenger utvetydig engasjement for budene og streng overholdelse av hellige pakter. Når vi lar bortforklaringer få hindre en tempelbegavelse, en verdig misjon og et tempelekteskap, er de spesielt farlige. Det er hjerteskjærende når vi uttrykker tro på disse målene, men

forsømmer den daglige adferd som er nødvendig for å oppnå dem.⁵

Noen unge mennesker erklærer sitt mål om å bli viet i templet, men går ikke på stevnemøter med tempelverdige personer. For å være ærlig er det noen som ikke har stevnemøter i det hele tatt! Dere enslige menn, jo lenger dere forblir enslige etter en passende alder og modenhet, jo mer komfortable kan dere bli. Men dere *burde* bli mer *ukomfortable*! Engasjer dere ivrig⁶ i åndelige og sosiale aktiviteter som er forenlige med deres mål om tempelekteskap.

Noen utsetter ekteskapet til utdannelsen er fullført og de har skaffet seg jobb. Selv om dette er allment akseptert i verden, viser ikke denne tankegangen tro, den er ikke i samsvar med råd fra vår tids profeter, og den er ikke forenlig med den sunne lære.

Jeg møtte nylig en tenåring, en flott ung mann. Hans mål var å reise på misjon, skaffe seg utdanning, gifte seg i templet og ha en trofast og lykkelig familie. Jeg var svært tilfreds med målene hans. Men i løpet av flere samtaler kom det frem at adferden hans og valgene han tok, ikke var forenlig med målene. Jeg følte at han virkelig ønsket å reise på misjon og unngikk alvorlige overtredelser som ville hindre en misjon, men hans daglige adferd bidro ikke til å forberede ham for de fysiske, følelsesmessige, sosiale, intellektuelle og åndelige utfordringene han ville møte.⁷ Han hadde ikke lært å arbeide hardt. Han tok ikke skolen eller Seminar på alvor. Han gikk i kirken, men han hadde ikke lest Mormons bok. Han tilbrakte mye tid på videospill og sosiale medier. Han syntes å tro at det å stille opp til misjon ville være tilstrekkelig. Unge menn, bestem dere på nytt for verdig adferd og seriøs forberedelse til å være vår Herre og Frelser Jesu Kristi utsendinger.

Jeg er ikke bare opptatt av de store veiskille-avgjørelsene, men også mellomtingen – hverdagen og tilsynelatende vanlige beslutninger hvor vi tilbringer mesteparten av vår tid. På disse områdene må vi vektlegge måtehold, balanse og ikke minst visdom. Det er viktig at vi hever oss over bortforklaringer og gjør de beste valgene.

Bruk av Internett er et godt eksempel på behovet for å utvise måtehold, balanse og visdom. Det kan brukes til misjonærarbeid, til å hjelpe til med prestedømsansvar, til å finne kjære forfedre til templets hellige ordinanser, og mye mer. Potensialet til det gode er enormt. Vi vet også at det kan overføre mye som er ondt, herunder pornografi, digital grusomhet⁸ og anonymt sladder. Det kan også forevige uforstand. Bror Randall L. Ridd forklarte på forrige generalkonferanse, idet han talte om Internett: "Dere kan bli fanget i endeløse løkker av trivialiteter som kaster bort tiden og forringer deres muligheter."⁹

Distraksjoner og motstand mot rettferdighet finnes ikke bare på Internett. De finnes overalt. De påvirker ikke bare ungdom, men oss alle. Vi lever i en verden som bokstavelig talt er i opprør.¹⁰ Vi er omgitt av overdrevne skildringer av "lek og moro" og umoralske og dysfunksjonelle liv. Dette fremstilles som normal adferd i store deler av media.

Eldste David A. Bednar minnet nylig medlemmene på å være ekte i sin bruk av sosiale medier.¹¹ En fremtredende tenker, Arthur C. Brooks, har understreket dette poenget. Han bemerker at ved bruk av sosiale medier er vi tilbøyelige til å kringkaste de lykkelige detaljene i vårt liv, men ikke vanskeligheter på skolen eller jobben. Vi fremstiller et ufullstendig liv – noen ganger på en selvforherligende eller falsk måte. Vi deler dette livet, og

så inntar vi det “nesten utelukkende... falske livet til [våre] venner på sosiale medier.” Brooks fremholder: “Hvordan er det mulig å ikke føle seg verre ved å bruke en del av tiden på å late som du er lykkeligere enn du er, og den andre delen av tiden på å se hvor mye lykkeligere enn deg selv andre synes å være?”¹²

Noen ganger føles det som om vi drukner i lettsindig uforstand, meningsløs støy og vedvarende strid. Når vi skrur ned volumet og gransker innholdet, er det svært lite som vil hjelpe oss i vår evige streben mot rettferdige mål. En far svarer klokt sine barn med deres mange anmodninger om å delta i disse distraksjonene. Han spør dem ganske enkelt: “Vil dette gjøre deg til et bedre menneske?”

Når vi bortforklarer gale valg, store eller små, som er i strid med det gjengitte evangelium, mister vi de velsignelser og den beskyttelse vi trenger, og blir ofte fanget i synd, eller kommer ganske enkelt på avveie.

Jeg er spesielt bekymret for uforstand¹³ og å være besatt av “alt som er nytt”. I Kirken oppmuntrer vi til og gleder oss over sannhet og kunnskap av alle slag. Men når kultur, kunnskap og sosiale skikker blir adskilt fra Guds plan for lykke og Jesu Kristi viktige rolle, fører det uunngåelig til en oppløsning av samfunnet.¹⁴ Til tross for enestående fremgang på mange områder i vår tid, spesielt innen vitenskap og kommunikasjon, har viktige

grunnleggende verdinormer blitt svekket, og lykke og velvære har generelt sett blitt redusert.

Da apostelen Paulus ble invitert til å tale på Areopagos i Aten, fant han noe av den samme intellektuelle fordreining og fravær av sann visdom som finnes i dag.¹⁵ I Apostlenes gjerninger leser vi følgende: “Alle atenerne og de fremmede som oppholdt seg der, gav seg ikke tid til annet enn å fortelle eller høre nytt.”¹⁶ Paulus la vekt på Jesu Kristi oppstandelse. Da folkemengden innså at budskapet hans var religiøst, var det noen som hånet ham. Andre forkastet ham i bunn og grunn med å si: “Vi vil høre deg tale om dette igjen!”¹⁷ Paulus forlot Aten *uten noen fremgang*. Domprost Frederic Farrar skrev om dette besøket: “I Aten grunnla han ingen menighet, til Aten skrev han ingen brev, og i Aten, etter at han hadde vært i et område, satte han aldri fot der igjen.”¹⁸

Jeg syns eldste Dallin H. Oaks inspirerte budskap om å skille mellom “bra, bedre og best”, gir oss en effektiv måte å evaluere valg og prioriteringer på.¹⁹ Mange valg er ikke direkte onde, men hvis de stjeler all vår tid og hindrer oss i å gjøre de beste valgene, da blir de lumske.

Selv gode bestrebelser trenger evaluering for å avgjøre om de har blitt distraksjoner fra de viktigste målene. Jeg hadde en minneverdig samtale med min far da jeg var tenårings. Han syntes

ikke nok unge mennesker fokuserte på eller forberedte seg til langsiktig viktige mål – som for eksempel arbeid og å forsørge en familie.

Meningsfylt studium og forberedende arbeid sto alltid fremst blant min fars anbefalte prioriteringer. Han forsto at fritidsaktiviteter, som debatt og studentråd kunne ha direkte sammenheng med noen av mine viktige mål. Han var mer usikker på den betydelige tiden jeg brukte på fotball, basketball, baseball og friidrett. Han skjønte at idrett kunne bygge opp styrke, utholdenhet og samarbeidsevne, men mente kanskje det ville være bedre å konsentrere seg om én idrett på kortere tid. Etter hans syn var idrett bra, men ikke best *for meg*. Han var bekymret for at noe av idretten handlet om å utvikle lokal kjendisstatus eller berømmelse på bekostning av viktigere langsiktige mål.

Gitt denne historien, er en av grunnene til at jeg liker beretningen om da Sofie spilte baseball, at etter min fars syn burde jeg heller ha studert utenrikspolitikk og ikke bekymret meg for om jeg ville klare å ta en ball. Jeg bør gjøre det klart at min mor elsket idrett. Det ville måtte en sykehusinnleggelse til før hun ville gå glipp av en av kampene mine.

Jeg hadde bestemt meg for å følge min fars råd og ikke drive aktiv idrett på college. Så informerte fotballtreneren på high school meg om at Stanfords fotballtrener ønsket å spise lunsj

med Merlin Olsen og meg. De av dere som er yngre, vet kanskje ikke hvem Merlin er. Han var en fantastisk takler på Logan High Schools fotballag, hvor jeg spilte quarterback og safety, og returnerte avspark og punter. På high school ble Merlin rekruttert av de fleste store fotballag over hele landet. På college vant han Outland-trofeet som landets beste indre lineman. Merlin ble til slutt den tredje personen som ble valgt til å spille i National Football League, og spilte i utrolige 14 påfølgende proff-finaler. Han ble tatt opp i æresgalleriet for profesjonelle fotballspillere i 1982.²⁰

Lunsjen med Stanfords trener var på restauranten Bluebird i Logan, Utah. Etter at vi håndhilste, møtte han aldri blikket mitt. Han snakket direkte til Merlin, men ignorerte meg. På slutten av lunsjen snudde han seg for første gang mot meg, men husket ikke navnet mitt. Han informerte så Merlin: "Hvis du velger Stanford og ønsker å ha din venn med deg, har han gode nok karakterer, og det kan sikkert ordnes." Denne opplevelsen bekreftet for meg at jeg burde følge min fars kloke råd.

Min hensikt er ikke å fraråde deltagelse i idrett eller bruk av Internett eller andre gode aktiviteter som unge

mennesker liker. De er den slags aktiviteter som krever måtehold, balanse og visdom. Når de brukes klokt, beriker de vårt liv.

Men jeg oppfordrer alle, unge og gamle, til å gjennomgå målene sine og strebe etter å utøve større selvdisciplin. Vår daglige adferd og våre valg skulle være i samsvar med våre mål. Vi må heve oss over bortforklaringer og distraksjoner. Det er spesielt viktig å foreta valg i samsvar med våre pakter om å tjene Jesus Kristus i rettferdighet.²¹ Vi må ikke miste det av syne, eller miste denne ballen uansett grunn.

Dette liv er tiden for å forberede seg til å møte Gud.²² Vi er et lykkelig og lystig folk. Vi setter pris på god sans for humor og verdsetter ustrukturert tid sammen med venner og familie. Men vi må forstå at det er en alvorlig hensikt som må ligge til grunn for vår holdning til livet og alle våre valg. Distraksjoner og bortforklaringer som begrenser fremgang, er skadelige nok, men når de reduserer troen på Jesus Kristus og hans kirke, er de tragiske.

Min bønn er at vi som prestedømsbærere vil oppføre oss i samsvar med de edle målene som kreves av dem som er i Mesterens tjeneste. I alle ting skulle vi huske at det å være "tapre i vitnesbyrden om Jesus" er den store prøven som vil utgjøre skillet mellom det celestiale og det terrestriale rike.²³ Vi ønsker å være på den celestiale siden av dette skillet. Som en av hans apostler bærer jeg glødende vitnesbyrd om forsoningens realitet og Jesu Kristi, vår Frelsers guddommelighet. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lee Mendelson-Bill Melendez Production TV Specials.
2. Fra Saturns måner som distraherer henne, til å bekymre seg for mulige giftstoffer

i hansken sin, bortforklarte alltid Sofie grunnen til at hun mistet ballen.

3. Se "Decisions Determine Destiny," kapittel 8 i *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), 57.
4. Jesaja 7:15.
5. Om bare å gjøre var så enkelt som å vite hva som var godt å gjøre, hadde kapeller vært kirker og fattige menns hytter vært fyrsters slott" (William Shakespeare, *Kjøpmannen i Venedig* akt 1, scene 2, linje 12–14).
6. Lære og pakter 58:27.
7. Se *Adjusting to Missionary Life* (hefte, 2013), 23–49.
8. Se Stephanie Rosenbloom, "Dealing with Digital Cruelty," *New York Times*, 24. aug. 2014, SR1.
9. Randall L. Ridd, "Den utvalgte generasjon," *Liahona*, mai 2014, 56.
10. Se Lære og pakter 45:26.
11. Se David A. Bednar, "To Sweep the Earth as with a Flood" (tale under skoleuken ved BYU, 19. aug. 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/to-sweep-the-earth-as-with-a-flood.
12. Arthur C. Brooks, "Love People, Not Pleasure," *New York Times*, 20. juli 2014, SR1.
13. Dessverre er en avledning som har styrket seg i vår tid, ren uforstand. Da Frelseren regnet opp noen av tingene som kan besudle et menneske, tok han med uforstand (se Markus 7:22).
14. Dette skjedde i antikkens Hellas og Roma, så vel som med sivilisasjonene i Mormons bok.
15. Se Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), 302. Det var filosofer av alle slag, herunder epikureiske og stoiske, rivaliserende grupper som noen beskrev som den hedenske verdens fariseere og saddukeere. Se også Quentin L. Cook, "Om å se forbi målet," *Liahona*, mars 2003, 21–24.
16. Apostlenes gjerninger 17:21.
17. Apostlenes gjerninger 17:32.
18. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 312.
19. Se Dallin H. Oaks, "Bra, bedre, best," *Liahona*, nov. 2007, 104–8.
20. Merlin Olsen var en fotballspiller som ble opptatt i æresgalleriet, skuespiller og NFL-kommentator for NBC. Han vant Outland-trofeet da han spilte fotball for Utah State University. Han spilte profesjonell fotball for Los Angeles Rams. På TV spilte han Jonathan Garvey sammen med Michael Landon i *Det lille huset på prærien* og hadde sitt eget TV-program, *Father Murphy*. Merlin er nå død (11. mars 2010), og vi savner ham veldig.
21. Se Lære og pakter 76:5.
22. Se Alma 34:32.
23. Lære og pakter 76:79.